

SEKLET

Nr 2 Årg. 9

1962

Lösnummer kr 1:- inkl. oms.

De stora uppfinningarnas tid Humus – livets fundament

Underbara uppfinningar har gjorts i vår tid. Men, hur användas de?

Fritt efter "Die letzte Cance ..." av Annie Francé-Harrar

III

Hur förstöres Humus

Skulle människosläktets lycka och välfärd bestå i herraväldet över naturen och tillvaron genom uppfinningen av nya bekvämligheter, nöjen, hjälpmedel, kunskaper o. dyl., så skulle väl vi som nu leva ha vår varelse i den tiderna igenom efterlängtnade paradiset lustgård. Så mycket mer som man väl även åtminstone tror sig ha funnit den rätta och lyckligaste organisationen av samhället.

Vi glädja oss kanske med rätta åt varje ny uppfinning och upptäckt. Vi se hur människan erhåller allt större makt och förmåga att avlasta sig själv bördor och svårigheter, som fäderna burit sen urtiden. Vi få nya möjligheter att komma i korrespondens med världens största begåvningar, se världens vackraste platser, beundra all världens konstsamlingar o. s. v.

Men — vid varje ny uppfinning och upptäckt bör vår första kritiska fråga vara: **I vilken mån kan det nya missbrukas av människan?** Ty det har erfarenheten tiderna igenom visat, att kan en sak missbrukas, så är det vid nästan varje ny erövring just den användningen, som människan i främsta rummet kommer att använda sig av. Vi må välja att undersöka de stora, världsingripande uppfinningarna eller de mera privata, som gäller smärre kretsar av människor, så nog finner man att ovan uttalade sats gäller som regel. Vi välja några exempel. När radion började komma till användning, så mötte jag ofta påståendet: "Tänk, om vi haft radion före det första världskriget, så att folken kunnat förmedla sig med varandra genom radion, då hade nog aldrig kriget blivit av!" Är det någon nu som anser radion som ett redskap i fredens tjänst? Är det någon nu som anser radion vara ett redskap i ädlare makters tjänst?

Eller vilken underbar uppfinning är inte biograferna? Ha dessa, sett i stort, tjänat ädlare syften, ungdomens moraliska uppfostran till ädlare syften och ideal? Nej, både radio och biografer ha tjänat lågkonjunkturen i mänsklighetens tjänst. Jazz, sexualitet, brott, utplånande av moraliska gränser, nedrivande av religiösa värden. Där kristen kultur

fått rum, så har det varit med ogillande och som bisak i ett hörn.

Och hur är det med radio-TV? Båda dessa äro självmördande inrättningar, om de inte användas med urskillning och måtta. Har så skett? Sker det så? De som i främsta rummet borde reglera är ju de på övriga områden så nitiskt ingripande överheterna. I andra hand privata barnuppföstrare, lärare och föräldrar. Nej, se hur den sats jag uttalade från början: en uppfinnings betydelse bör bedömas efter det missbruk, som kan göras med densamma; ty missbruket blir bestämmande för dess användning. Ha flygplanens möjligheter kommit mänskligheten i främsta rummet till godo? Nej, i främsta rummet att bomba ner städer och forntida storverk samt att hålla hela mänskligheten i skräck och spänning inför den dag, då det stora vanvettet skall bryta löst. Har kemiens upptäckt av näringsämnen sammanställning o. s. v. blivit till lättnad och hälsa? Tvärtom, till missbruk i tillverkning av konstgjorda för växter, djur och människor skadliga salter, om de missbrukas. Och eftersom det ligger närmast till hands

Forts. å sid. 5.

I föregående avsnitt av vårt studium av Annie Francé Harrars bok "Den sista chansen till framtid utan nöd" betraktade vi i korthet naturens eget sätt att skapa humus — den levande myllan, allt jordiskt livs fundament. Vi skall nu i detta avsnitt studera humusförstörelsen — mänsklighetens största fara och problem.

Under jordens historia har det funnits perioder av omfattande humusförstörelse som förorsakats av klimatförändringar, t. ex. den som gav upphov till inlandsisen och dens följder för stora fruktbara områden. Sådana orsaker kunna vi dock lämna därhän och istället göra klart för oss att den egentliga humusförstörelsen i väldig omfattning är — människan. Ty att det kontinentala humustäckets sedan 5000 år tillbaka visar en ständigt tilltagande tendens att tunnas ut och delvis redan förintats — detta har som enda orsak just människans okunnighet, dumhet och självförhävelse gentemot naturlagarna. Ej ens de väldiga hjordar av vilda gräsätande djur som en gång strövade omkring — låt oss

t. ex. tänka på millionerna av bufflar på Nord-Amerikas prärier — kunde förorsaka någon skada på humustäckets. De hörde samman med naturens stora hushållning, levde i symbios med jorden och växterna. I sin helhet kan sägas att hela jordens djurbestand aldrig under jordens kända historia någonsin förorsakat störningar i humus-jämvikten.

Men annat blev det då människan upptäckte att hon ej endast behövde leva av det som träd och örter gav i vilt tillstånd utan att hon själv kunde så och skörda. Den sedan 300.000 år tillbaka sakta stigande humustillväxt-kurvan började då vändas nedåt. Människan lärde sig snart att bränna ned skogarna och så i askan vilken som en koncentrerad mineralgödnings bredde ut sig över en jungfrulig och fruktbar mylla som låg meterdjup. Och så sådde man och skördade, oupphörligt — ingen tänkte på att växterna från myllan tog något som måste ersättas på samma sätt som sker i den orörda naturen. Till att börja med gav denna mylla rika skördar. Men långsamt blev det sämre. Skogen var ju förintad och med den den stora klimat- och vattenregulatorn. Småningom blev jorden allt torrare klimatet allt sämre — så som alltid sker då jorden berövas sin gröna hud — skogen. Men då drog människan vidare till andra områden och upprepade ingreppet. Och runt jorden drogs denna gördel av nedbrända skogar där ensamma svartbrända trädskelett sorgset sträckte sig mot himlen — anklagande människan, bönfällande. Arhundraden, årtusenden gick denna utveckling vidare — och går ännu vidare — fastän under andra former. Man kan dock ännu idag få bevittna denna primitiva mordbrandsteknik — ty mordbrand är det att bränna skog, i vilken avsikt det sedan må ske. I Australien har man ännu i vår tid bränt ned Eukalyptusskogarna för att få plats för vetefälten. Men naturen slår igen — grundvattenståndet är i Australien redan nere på 1000 m. djup. I Argentina bedrev man ännu på 30-talet sådan rovmans jakt. Forts. å sid. 2

Tron på avlidnas andar

Av V. V.

Vetenskapens "resultat" är i vår tid ganska mångskiftande och t. o. m. själv motsägande och "vetenskapens sista ord" äro ofta av den beskaffenheten att vetenskapen själv om någon tid vill gräva ner dem i glömskans grop. Den stora hopen är också så svårlärd att det i allmänhet lyckas.

Bland nutidens vetenskaper ha vi en som kallas "religionsvetenskap". Man kan framdraga åtskilliga konstiga hypoteser även ur denna, t. o. m. tvärsäkra påståenden om de mest befängda saker — ty experterna önskar själv att det skall vara så!

En av våra experter yttrar t. ex. följande ord: "Tron på avlidnas

andar har anmält sig i religionerna först i deras historiska utgestaltning." Vi skola här se, om detta vetenskapliga resultat verkligen motsvarar verkligheten.

Gå vi till Gamla Testamentet, så finna vi där föga av tron på andar, men det finns dock ett ställe, som ligger långt tillbaka i tiden och som ger betydelsefull inblick i denna tro. Det för oss tillbaka tusen år f. Kr., men hänvisar även till föregående aldrig så långt tillbaka liggande tider. Vi läsa därom i I Samuel. kap. 28. Saul hade utdrivit andebesvärjare och spåmän ur landet. Men så kom Saul i trångmål och då sökte han själv att komma

Forts. å sid. 6

HUMUS

Forts. från sid. 1

drift. I Brasilien räknar man med att en gård eller farm endast lönar sig att driva i 50 år — sedan är den utsugen och man lämnar den och drar vidare till nästa utsugningsobjekt.

Så har vi idag kommit därhän att USA t. ex. ej längre har någon jungfrulig mark att lägga under plogen och av den redan uppodlade är en stor del förvandlad till öken. Där en gång prärien var ett blommande paradis, där är nu ett ofruktbart månlandskap utan vatten, utan ett grönt strå.

Men låt oss vända tillbak till de gamla tiderna. Många av de ursprungliga nomadfolken slog sig till ro i närheten av stora floder och försökte kompensera den med rovdriften följande uttorkningen genom att bygga storstilade kanalsystem genom vilka de från floderna avledde vattnet ut över åkrarna. Så var det i Turfan i Ostturkestan, så i landet kring Euftrat och Tigris o.s.v. Där vatten och växtlighet fanns, blomstrade kulturen — ett annat typexempel på detta är ju det gamla Egypten. Men då kanalsystemen under krig och oroligheter förstördes, eller där det ursprungliga kulturfolket avlöstes av andra folk som ej behärskade kanaliseringskonsten — där dog landet hastigt och kvar blev endast ruinhögar som vittne om den kultur som en gång funnits där. Förr eller senare gick de under alla dessa gamla kulturfolk främst av den orsaken att de förintat skogarna och utövade en rovdraft med jorden. Har vi ej orsak att med Walter Schauburger fråga: "Var detta kulturfolk som till efterkommande endast överlämnade landskapsruiner?" Men vi — senare tiders barn — borde lära av dessa folks öden att ingen kultur kan överleva jordens — myllans, död.

Vi skall dock mera i detalj gå in på frågan: Vad händer då jorden dör? Och vi finner att jordens död förorsakas av: A. Förintandet av skogen, B. Biologiskt felaktiga metoder för brukandet av jorden (felaktiga redskap, felaktig jordbehandling), C. Monokultur (odlandet av endast en sorts växter oupphörligt, år efter år).

A. Förintandet av skogen.

Egyptierna i Gamla riket hade endast en allt dominerande önskan: att efter sin död få vila under en sykomor. Och så upprättade man små gravträdgårdar som överskuggades av de vackra väldiga sykomorernas

kronor och som omflöts av det befruktande vattnet vid de varje år återkommande översvämningarna. Men man planterade också på andra ställen hela skogar av dessa träd och glädde sig åt det sällsamma aldrig tystnande bruset i deras lövmassor. Och planterade gjorde man därför att man hade iakttagit att den fruktbara jorden som skänktes av Nilen bättre bevarades under dessa sykomorskogars skydd, ja, inte bara bevarades, utan förökades. Och så blev sykomoren för dem ett 'Livets träd' en sinnebild för skördarnas gud Osiris.

Det var en riktig iakttagelse dessa gamla egyptier gjort. Och ändå hade Egypten fördelen av att i Nilen ha en ständig humusleverantör. Hur mycket måste då ej skogen betyda där den ensam är humusskaparen, och klimatregulatorn.

Skogsjord har en speciellt hög kvalitet (förutsatt att det rör sig om en naturlig skog ö. a.) Den bästa lövskogsjorden (och lövskog är förutsättningen för att mylla överhuvudtaget skall bildas) innehåller pr kbmm ända till 10 miljoner humusbakterier, alla andra viktiga organismer oräknade. Under gamla ekar kan pr har finnas i genomsnitt 25.000 kg humus redan vid ett djup hos myllan av 15 cm. I de verkliga urskogarna uppgår myllans djup till 1,5 å 2 meter. Här ser man skillnaden jämfört med odlad jord där man får vara överlycklig om man har ett humusskikt av 30 cm djup. Blandskogen som är idealet, ger också de mest ideala humus- och vattenlagringsförhållandena. Undervegetationen och ett slutet täcke av mossor binder vattnet i otrolig grad. Samma mängd mossor som i torrt tillstånd väger 1 kg väger i vått tillstånd 6—7 kg. Denna blandskog med sin täta undervegetation är det mest fulländade skydd mot erosionen, d.v.s. bortförandet av myllan genom vatten och vind. Och under denna skyddande mur försiggår humificeringen under de mest ideala förhållandena. Redan 1 g av det på marken ansamlade avfallet innehåller i torrt tillstånd 50 miljoner bakterier som oupphörligt omvandla detta till humus. Den moderna pappersmasseindustriens monokulturer — barrskogarna, visar sin oduglighet som humusproducent bl. a. i det förhållandet att 1 kbmm jord från en sådan skog endast innehåller c:a 11 individer av protocoernas familj under det att en god bokskog innehåller 155 individer i samma mängd jord. När människan tänker på livet i skogen så gör hon sig oftast en felaktig bild. Hon tänker uteslutande på fåglar, på vilt, på rovdjur, på blommande buskar och doftande träd. Men hon ägnar ej en tanke åt de individer som till största delen osynliga bygger upp den levande enhet som vi kallar skog till en tidlös och sig själv uppehållande livsform, de glasklara små amöborna, virrvarret av bakterier, jordinsekternas folk som gnager sönder bladnerver och barr, frukt- och fröskal, som förstör gamla rötter och skapar rum åt nya, alla dessa som

lik slavar i en evig trampkvarn ständigt skapar förutsättningen för livets nya gestaltning, allt till människans tjänst som dock ständigt bringar allt i kaos och oordning.

Där skogen får vara i fred för människan skyddar den själv den humus varav den lever så att balansen aldrig rubbas. Ty för alla de olika slag av naturliga skogar som finns på vår jord gäller den regeln gemensamt, att orörd är skogen ett i sig själv slutet kretslopp som uppehåller sig själv och hela den omgivande och i den själv levande världen av olika livsformer. Skogen gör vintern varmare, sommaren kyligare, reglerar nederbörden och är den stora sugpumpen som hämtar upp grundvattnet ur jordens djup. (Den är dessutom en verksam och oundgänglig beståndsdel i vad Walter Schauburger kallar biokondensatorn den biologiska "apparaten" som möjliggör själva växtprocessen genom sammansmältandet av den inströmmande kosmiska energien utifrån rymden och den från jorden utstrålade geosfäriska energien. ö.a.) Men framförallt bildar den Humus. Vi måste ha klart för oss att allt vad jordbruk och trädgårdsbruk heter, frukt- och vinodlingar, allt detta har som förutsättning att en gång låg på dessa odlingsplats en skog som bildade och lagrade den mylla av vilka dessa nu lever.

Vad händer nu då människan föröder skogen? Givetvis upphör för det första all humusproduktion. Jorden börjar bli översyrig i samma mån som kalken i jorden hastigt tvättas ut av regnet vilket nu ej längre samlas upp utan strömmar bort i vattendragen. Mikrofloran i jorden dör småningom ut. Jorden förlorar likaså småningom sin riktiga struktur, blir ett lätt byte för vattnets och vindens eroderande verkan och snart är den upplagrade humusskatten borta. De mellaneuropeiska floderna bär varje år i genomsnitt pr kvkm yta bort 33.000 kg jord, de sydeuropeiska 15.000 kg. och de sydasiatiska 5.000 kg. (dessa skilda siffror sammanhänger med att ju mera mekaniserat jordbruket blir, ju mera mylla kan föras bort av vind och vatten.). Klimatet blir hårdare. (Walter Schauburger har visat hur en god blandskog under vegetationsperioden avdunstar över 50.000 liter vatten pr dag och hektar och genom att detta sedan som vattenånga stiger uppåt och i kallare lager avdunstar frigöres där värme som bildar som en skyddande mantal över jorden emot den hårda kosmiska strålningen och kylan utifrån rymden. När nu denna viktiga beståndsdel i biokondensatorns ena pol är förstörd då försvinner den sugverkan som den alltid utövat på grundvattnet och detta sjunker så småningom allt djupare. Snart börjar källor och brunnar sina, vattendragen torkar ut, landskapet börjar att dö. ö.a.)

B. Biologiska jordbruksmetoder.

Varje slag av åkerbruk verkar uttorkande. Genom plöjning och harvning och genom att jorden ofta un-

der månader får ligga helt bar utan skydd mot sol och vind uppstår en farlig uppluckring av jordens naturliga struktur och en förändring i dess temperaturförhållanden som verkar förödande på mikrovärlden i myllan. Den naturliga jorden har en uppskiktning i olika våningar med ganska bestämt avstuckna gränser beroende på de i jorden befintliga organismernas olika ljus- och syrebehov. När nu jorden genom plog och harv brytes upp och kastas huler om buller går denna uppdelning i olika livszoner till spillo. Allt bringas ur sin naturliga ordning. Det är som om jättar med grova fingrar bröte sig in i ett dvärgfolks underjordiska underland där byggnaderna bestode av underbara filigranarbeten. I den europeiska plogens utveckling kan man avläsa det gradvis tilltagande fördärvandet av jorden. Ty ju mera jorden förlorade sin struktur, blev hårdare, mera sammanpackad och svårare att bearbeta ju kraftigare måste plogarna göras. Och beträffande de jättelika motorplogar som användes i USA och Sovjet kan man med bästa vilja i världen ej säga att de är biotekniskt konstruerade. Visserligen ger de väl för kortare tid maximalskördar men de skador de förorsakar går ut över alla gränser. Jordens fina uppbyggnad blir restlöst förstörd dels genom deras oerhörda tyngd, dels genom detta blandade huller om buller av de olika "jord-våningarna". Men därmed är också det motstånd mot vatten och vind förintat som jordens naturliga struktur ger och den restlösa bortopande av hela humusskiktet som vi fått bevitna i t. ex. USA:s fruktansvärda jordstörningar är en logisk följd av detta förstörande av jordens kapillärsystem. Hela traktorvetenskapen är byggd på strävan efter maximalskördar. Som dess konsekvens följer ett maximalt ruinerande av jorden. All djupplöjning som går under 50 cm är en plöjning till döds. Snarare visar det sig att det är klokare att ej gå djupare än 30 cm. Ty vad hjälper det att plöja djupt och riva upp en fullkomligt livlös alv och därigenom ännu mera störa det i avtynande stadda mikrolivet i jordytan. På allt flera platser i Europa ser man hur den på åkern utspridda stallgödseln förblir oförvandlad i jorden. Organismerna som skulle tagit den under behandling är utrotade, som följd av felaktig jordbehandling och ohämmad användning av konstgödning.

(Viktor Schauburger påvisade redan för över 20 år sedan att den vanliga plogen är till skada för jordens hälsa. Han ansåg att vattnet drevs bort ur jorden genom användningen av järn som material i jordbruksredskapen och hans försök med kopparredskap gav förvånansvärda resultat med skördeökningar även på utsugna jordar med i medeltal upp till 30 proc. Han ansåg vidare att plogen skulle arbeta på samma sätt som en mullvad och konstruerade enligt dessa principer sin s. k. spiralplog. Därjämte för-

Forts. å sid. 5.

Redaktör och ansvarig utgivare

HARRY BLOM

Adr. Box 634 — Stockholm 1

Tel. 67 14 94. Postgiro 5 29 99.

Utkommer med 7 nummer 1962.

Pren.-pris 5: 75

Småprat med läsekreten Slagruta och pendel

Att vara SEKEL-Red. och utgivare har hittills i år inte varit bara bekymmer, utan det finns också ljuspunkter. Det har glatt mig mycket att få ta del av alla vänliga tillrop om lycka i fortsättningen och andra uppmuntrande vändningar. Ett exempel: "Välkommen åter Seklet".

I detta sammanhang vill jag nämna, att det är rätt många som glömmat sätta ut namn och adress å kupongen. Att spåra upp dessa har posten varit behjälplig med. De visar sig vara utomordentligt goda kriminalare när det gäller sådant och jag hoppas de lyckats i alla fall där det förekommit. Svårare är det att spåra upp dem som glömmat att skriva ut namnet och adressen å rekvisitioner till ÖRTAGUBBEN. Där finns i regel inga ledtrådar, utan rekvisitionerna måste ligga tills kunden behagar efterlysa sina varor. Detta som förklaring till att sändningen "aldrig kommer".

Kan Ni anskaffa en ny pren.?

Ännu är det ett bra stycke kvar innan vi fått så många pren. att tidningen "går ihop". Vill Ni ha ex. av tidningen för att dela ut till sådana Ni tror skulle vara intresserade? I så fall är det bara att rekvirera, så kommer önskat antal som ett skott. Eller vill någon hellre att vi skickar direkt så sänd oss en lista med adresser, så skickar vi. Om Ni som redan betalt Eder pren-avgift anskaffar en ny, får Ni en bok som present. Välj av dessa tre: Vera Arnö: **Sagolandet kring stråken**, Dan Åberg: **Konsten att vara råkostare** och Granlund: **Den nya syntesen**. Alla tre äro värdefulla på sitt sätt.

Torsdagsgruppens protokoll.

Det blev aldrig så många anmällda till dessa att det lönade sig att framställa dem. Nu har vi ordnat det på annat sätt. Det kommer en serie duplicerade artiklar och dessa blir annonserade i SEKLET. Vi har nu tre sådana av V. Vallberg: **Konsten att läsa bibeln**, 13 sid. kr. 3: —, **Människan**, 7 sid. kr. 2: 50 och **Aniara**, c:a 30 sid. kr. Priset ej klart. Alla tre lämpliga som samtalsobjekt i hemcirklar. Bilda Torsdagsgrupper!

Tidigare årgångar av SEKLET.

Då jag går igenom innehållet i tidigare årgångar blir jag både förvånad och glad över att vi kunnat ha ett så omväxlande och gediget innehåll. Där finns artiklar och upplysningar som bara en av dem är värd det pris som samtliga årgångar kostar. Av årg. 1954 är nr 4 slut. Priset för årg. 1954—1960 är kr. 10: 50, för årg. 1961 tillkommer kr. 3: —. Obs.! Omsättningsskatt tillkommer betr. protokollen och tidningarna.

Så går vi vidare.

Med vänlig hälsning

Redaktörn.

Är "Slagrutemyten" redan "vetenskapligt" avgjord? Vi ha anledning att trots det, att vi många gånger under årens lopp tagit upp denna fråga i Seklet, ännu en gång eller kanske flera gånger låta frågan komma till tals.

Vad som här närmast ger oss anledning att upptaga frågan är en mycket vidlyftig undersökning, som gjorts i Amerika och som antagligen kommer att anses såsom "vetenskaplig". Hur det förhåller sig med den saken tänker jag i kort-het uppvisa.

"Water Witching", så är bokens titel. Författarna: Evon E. Vogt och Ray Hyman.

En mycket omfattande undersökning har gjorts beträffande slagrutans förekomst i Amerika. Så gott som hela landet är undersökt medels frågelistor. Resultatet har blivit 25.000 slagrutemän i landet.

De båda forskarna ha kommit till följande resultat. Slagrutan (klykan) gör verkligen nedslag för vissa personer, enligt uppgifter var tredje eller åtminstone var femte. Hur skall då den saken förklaras? Författarna gör det antagandet, att nedslaget åstadkommes genom små omedvetna muskelrörelser hos sökaren. Det ligger ingen speciell naturkraft därbakom. Företeelsen tillhör samma psykiska område som "det talande bordet", "psykografen", naturfolkens magi o.s.v. Allt sådant bedömes som beroende på automatiska rörelser utan reell grund. Sådant undersökning lyckas endast så långt som slumpen blir gynnsam.

Vi skola genast se, hur denna skenbart och anspråksfullt gjorda "undersökning" redan från början avskurit för sig själv varje möjlighet till vetenskaplig prövning. 1.284 brunnar ha upptagits med slagruta och givit rikligt med vatten. Det var 74,4 procent av de upptagna. 14,8 proc. hade gett mindre gott resultat. 14,7 proc. hade misslyckats.

Och sådant anse anspråksfulla herrar att "slumpen" kan åstadkomma! Jag hoppas att den som läser detta har litet mer vetenskaplig förmåga än dessa herrar! För att slumpen skulle ge ett sådant resultat som det anförda, så förutsätter det, att vattenådror flyta litet varstades med bara ett par tre meters avstånd. Därmed är ju den vetenskapliga halten hos denna undersökning tillräckligt klarlagd. Men vi må ytterligare visa en del luckor i densamma.

1. Den litteratur, som omnämnas, är mycket ofullständig och ensidig. 2. Varför göra ej vetenskapsmännen själva undersökningar? Måne därför att de redan från början ställt in sig på, att saken ej äger verklighet? 3. Om pendeln, som har långt större betydelse och varöver finnes en rikhaltig litteratur, göres inga som helst undersökningar, ej heller anfördes dess litteratur. Den endast nämnes, men såsom ändå mera oviss än slagrutan. Pendeln lämnar dock långt mera avgörande

bevis på grund av dess egenskap att göra systematiska utslag, olika för olika metaller, olika för man och kvinna o.s.v.

Hur skall man då kunna förklara utslagen av slagruta och pendel? De bero på en naturföreteelse, nämligen strålningen från de föremål som undersökas.

Läsningen av den ifrågavarande boken ger som resultat, att de båda "forskarna" hade inte alls behövt göra sig besvär med utsändandet av frågelistor. De hade resultatet färdigt redan då de sände ut dessa — men då hade det ju inte sett så vetenskapligt ut!

V. Vallberg.

Konsten att spå i hand

Det har sedan länge saknats ett verk på svenska som behandlar handtolkning. Emellertid har fil. dr Ake Ohlmarks nu översatt och på Wahlström och Widstrand, utgivit det engelska verket *The complete Guide to Palmistry*, eller på svenska "Konsten att spå i hand", vilket skulle kunna göra anspråk på att vara den första fullständiga läroboken i denna intressanta och viktiga konst som mig veterligt finns på svenska. Jag bortser då helt från diverse s. k. populära handböcker i ämnet, liksom från de fall då ämnet behandlas inom en större ram t. ex. av kyrkoherde Vallberg i *Människokunskap*. Man skulle nu ha anledning att vänta sig mycket av en bok som dr Ohlmarks ansett värd att översätta. Som jag strax skall visa infrias tyvärr ej förväntningarna.

Den engelske författaren som har ett i England välkänt adligt namn döljer sig under signaturen Mr Psychos. Översättaren framhåller att förf. är vår tids främste specialist i handläsningskonst och att hans bok är den främsta, nu existerande klassikern på området. Enligt anmäla-rens uppfattning förefaller både det ena och det andra av dessa påståenden vara överord. Varken författaren eller översättaren tycks veta om eller, om så är fallet, ta notis om den rikhaltiga tyska litteraturen på området. Dr Ohlmarks avslöjar visserligen på nytt sin stora beläsenhet i sin inledning till boken där han ger en översikt över handläse-konstens utveckling. Men att han förbiser eller avstår från att med ett ord nämna vad t. ex. Issberner-Haldane och Ursula von Mangold betytt för handläsekonstens eller riktigare uttryckt, handanalysens, rent vetenskapligt-psykologiska och medicinska betydelse, anser jag vara en betänklig brist som ger ett skevt perspektiv över ämnet för den som ej redan känner till dessa fakta. Att översättaren själv intager en skeptisk och ibland lite hånfull attityd till handtolkningen kan möjligen ha sin grund i att han ej kommit i kontakt med de sistnämnda auktorernas verk.

Översättning och språkbehandling lämnar givetvis som alltid då det

gäller översättningar av dr Ohlmarks inget övrigt att önska. Beträffande bokens innehåll måste man däremot ställa sig frågande och ofta avvisande på många punkter. Bevisföringen för handtolkningens berättigande och dess reella grundvalar är bristfälliga och inger ej förtroende. Så förbiser han t. ex. att i förklaringen på linjernas uppkomst i handen meddela att de för individen signifikativa huvudlinjerna i handen redan är fullt utvecklade hos ett 3 månaders foster.

Dispositionen av bokens innehåll bidrar ej att förtydliga detta. Han har delat boken i två huvuddelar. Del I behandlar Cheirognosi eller karaktärstolkningen ur handen, del II Cheiromantiken eller utläsandet av ödet ur handens linjer och tecken. I del I börjar han genast med handflatan och går sedan över till detaljgranskning av fingrarna och planetbergen. I del II behandlas först linjernas allmänna struktur och sedan varje linje i detalj.

Vad man saknar i denna disposition är först och främst en analys av ytterhandens karaktär vilket är det första man måste ta hänsyn till vid en analys. Ytterhandens form, tagen som en helhet, visar ju den grupp som människan tillhör, och anger sålunda också det gruppödet som människan lyder under — så länge hon ej medvetet strävar att utveckla sin individualitet. När författaren istället påstår att "det är felaktigt att tala om spadformade, fyrkantiga eller spetsiga händer emedan fingrarna ej kan bedömas som en helhet utan endast var för sig", så är detta rätt betecknande för författarens ofta i boken dokumenterade oförmåga att syntetisera, fatta större sammanhang. Han sysslar ingående med detaljer och förråder då ofta en stor erfarenhet, men eftersom han tydligen saknar förmåga att inordna de enskilda detaljanalyserna under en sammanfattande helhetssyn kommer han ändå till felaktiga resultat. Om han sedan ändå kan ge riktiga utsagor och råd beror detta troligen på att han är clairvoyant och att han utifrån denna begåvning kan rätt tolka en människa. Studerandet av handen är då endast ett impulsgivande moment för tolkningen som så ofta är fallet med spågummor, astrologer av gamla skolan o.s.v. Men detta har ingenting att göra med en saklig analys uteslutande byggd på tecknen i handen och dessas kombinationer som sådana.

Ibland gör han direkt felaktiga påståenden, såsom t. ex. att hjärtlinjen skulle utgå från Jupiterberget och gå mot lillfingersidan av handen. Den medicinska handanalysen har övertygande visat att det är tvärtom. De skalor som han anger för åldersbestämningar eller tidsangivelser för kommande händelser är ofta vagt angivna och i ett par fall direkt felaktiga, ss. ifråga om ödeslinjen.

Som sammanfattning kan sägas att för den som är förtrogen med handanalysen kan boken ge en del
Forts. å sid. 5.

Örtagubbens spalt

Nedanstående intressanta artikel har stått att läsa i de engelska tidskrifterna "Health and Life", "Vigorous Life", "Healt and Beauty", "The Medical Herbalist", i den amerikanska "Healt Culture" och i den stora engelska tidningen "The Sunday Despatch". Återges med författarens tillåtelse, i översättning.

Av P de B-Layman
M. H. P. A. (Eng)

Den märkligaste växten från Östern: Fo-Ti-Tieng

延

"LONG
LIFE

A

ELIXIR"

謝

謝

願

意

OH, FINE!
THANK YOU!

Kinesiskt uttal:
Få-si-täng,
che-che yenji!

Betyder ungef.:
Fo-Ti-Tieng,
ja tack, mycket
gärna!

äldsta människa i vår tid historien känner till. Enl. vissa källor blev han 256 år gammal, i varje fall var han vid universitetet i Peking i 150 år. Under sin levnad var han ett slags biokemist eller botaniker och insamlare av medicinalväxter, och han tillredde ett té av en ört, som han funnit i sina yngre dagar och seda nanvände under sitt utomordentligt långa och arbetsfyllda liv. Den örten var Fo-Ti-Tieng, känd av botaniker som Hydrocotyle Asiatica Minor — ej att förväxla med den vanliga större växten H. Asiatica. Fo-Ti-Tieng är icke en växt, som tilldrar sig vanliga människors uppmärksamhet, men den har blivit berömd bland kinesiska och indiska lär-

de såsom ett näringsmedel, som äger livsfrämjande egenskaper. Det var professor Li Ching-Yun, som genom sina föreläsningar om hur man länge kan leva i full vigör, först tilldrog sig andra forskares uppmärksamhet och gjorde Fo-Ti-Tieng känd för europeiska läkare bosatta i Peking.

Sedan man under lång tid gjort kliniska prov, gjorde örtens föryngrande förmåga sådant intryck, att franska regeringen skaffade levande plantor, varmed den lät upprätta en plantage och experimentalstation i Algeriet. Även engelska regeringen, som vanligen ej brukar vara så snabb av sig, anslog pengar och mark till Ayurvedic College of Research (högskola för forskning) i Colombo, Ceylon, för att den skulle bedriva ytterligare studium av denna egenartade ört. Ayurvedas har under tusentals år samlat kunskap om medicinalörter. En fransk biokemist, Jules Lépine, gjorde noggranna undersökningar av örtens egenskaper och fann, att bladen och fröna avger en sällsynt stärkande substans, vilken har en markant välgörande effekt på nerver och hjärnceller. Men ännu intressantare resultat har nåtts med de analyser, som professor Ménier, Academie Scientifique vid Paris, och experter i Algeriet gjort helt opåverkade av varandra och som resulterat i vad som synes vara en ny vitamin, som ej finnes hos någon annan växt eller föda.

Det beskrives såsom "ungdomsbevarande vitaminet", den förnämsta och säregna egenskapen hos örten, som utövar ett föryngrande inflytande på de endokrina körtlarna. Fullgod funktion hos dessa är, som bekant, en förutsättning för att hjärnan och kroppen i övrigt skall kunna hållas i bästa kondition. Indiern Nannde Narian sade vid 107 års ålder, att Fo-Ti-Tieng skyddar mot brist i dieten på en viktig ingrediens, som människan behöver för att stärka hälsan och fördröja avtynandet.

Såsom forskare på medicinalörternas område har jag länge grundligt studerat Fo-Ti-Tieng och har i praktiken funnit den vara förnämst av alla örter, som är närande, den förstärker den intagna födan och gynnar cellernas assimilationsarbete. Det synes ej finnas någon som är lika bra mot allmän svaghet och avtynande. Matsmältningen förbättras, annan föda tillgodos göres bättre och ämnesomsättningen ökas med märkbar utseendeförbättring so mfoljd. Vid brist på könsdrift har större doser visat sig vara ett säkert afrosidiakum. Men om denna märkliga ört verkligen ger ökad livslängd — vem vet det? Professor Yun och andra Österns gamla män och kvinnor jävar icke örtens anseende därvidlag. Kanske är namnet "Livselexiret", som kineserna kallar örten, överdrivet, om man däri inbegriper livsförlängning, men utan tvivel ger regelbundet bruk av Fo-Ti-Tieng det närmast bästa: Arbetsförmåga, god hälsa och vigör under så många år som möjligt.

Nya rön

Opartiska, auktoritativa analyslaboratorier har funnit, att Fo-Ti-Tieng pr Hg har 350 gamma vitamin B1, 332 gamma vitamin B 2, 1,84 vitamin B 5, 32 klorofyll, 180 mg järn — en upp-

Upplysning om smittkoppvaccinationen

Om vaccinationen inte alltid skyddar mot kopporna, så mildrar den likväl sjukdomens förlopp, så att de vaccinerade, som få kopporna sällan dö i sjukdomen, endast en femtedel så stor morbiditet som hos de ovaccinerade. Så lyder en av advokatyrerna för vaccinationen. Vi skola nu pröva dess sanningshalt.

Att kunna få en sammanställning mellan vaccinerade och ovaccinerade vid en epidemi är synnerligt svårt, särskilt därför att i de flesta trakter åtminstone i den civiliserade världen, är det svårt att finna några ovaccinerade. Då jag en gång förklarade för en gammal prost, att man funnit denna stora skillnad i dödlighet bland vaccinerade och ovaccinerade, så frågade han: "Varifrån få de de ovaccinerade?" — "Jo, dem få de vid epidemier", svarade jag. "Det ska de inte inbilla en gammal präst, som haft hand om kyrkböcker, att det finns några ovaccinerade i vårt land mer än sällsynta undantag." Detsamma kan jag säga, som sökt i många kyrkböcker och haft hand om en massa flyttningsbetyg. Men statistiken är också i vårt land långt ärligare än t. ex. i England. När vi få följande siffror från Stockholm för åren 1852—60, då har man ingen anledning att tvivla på deras ärlighet:

Insjuknade i smittkoppor 1.732 vaccinerade, 134 ovaccinerade. Nu har man tyvärr inte dödstalen på dessa; men proportionen mellan de insjuknade visar redan den, att vaccinationen har inte haft någon inverkan, ty det är givet, att det fanns åtskilliga barn, som inte ännu vaccinerats och som fingo kopporna, samt några barn, som inte vaccinerats på grund av sjukdom.

Vaccinationens advokater uppsätta visserligen statistiska exempel, som ha helt andra siffror än de ovan anförda, där antalet är jämförelsevis större beträffande både insjuknande och dödlighet hos de ovaccinerade. Att ingå på kritik av sådana exempel vore här för vidlyftigt. Det är nog att anförda ett exempel så fullständigt avgörande, att advokaterna må stoppa ner sina siffror i säcken och inte låtsas om att dylika oärligheter finns.

I vårt land var morbiditeten i smittkoppor, d. v. s. procent av sjuka, som dogo: Under det ovaccinerade 1700-talet någonstans mellan 11 och 14 procent, och under senare delen av det vaccinerade 1800-talet

seendeväckande hög järnhalt! Men dessa värdefulla beståndsdelar förklarar inte allt. Under rubriken "En underbar ört" skriver "de Natuur geneswije" den kända belgisk-holländska naturvetenskapliga hälsotidskriften (nr 6—7, årg. 11, sid. 140—141) om att regelbundet Fo-Ti-Tieng-drickande minskar eller skyddar mot radioaktiva strålningsskador, och försök vid atombombsprängning vid Christmas-Island i Stora Oceanen återopas. I sanning en märklig och intressant ört!

"De mänskliga rättigheterna"

Om de mänskliga rättigheterna kan man skriva en uppsats, om så vore, var vecka året runt. Så betydelsefull, så innehållsrik är denna sak. Och det är nu så, att för att människor i vår tid skola höra, måste man ideligen upprepa samma sak. Detta är så mycket mer nödvändigt som vanan förslöar. Genom vanan kunna människor växa in i de mest orimliga förhållanden utan någon starkare reaktion. Och efter en starkare reaktion inträder naturenligt en motsvarande avmattning eller slöhet. Detta är ett välkänt förhållande från religiösa väckelser. Man kan också iakttaga det i den nutida arbetarrörelsen. Först en storm mot den ensidiga kapitalismen — sen en koncentrerad, despotisk, diktatorisk kapitalism! Det var i själva verket inte dit man syftade. Men när man kommit dit, så finns inte längre någon reaktionskraft. Och så kan statens storkapitalism byggas upp. Visserligen ser man att det blir rena slaveriet, men man kan inte komma upp ur de djupa hjulspåren. Det blir

Forts. å sid. 5.

6 å 9 procent högre. Under den senare tiden långt mindre antal insjuknade, bättre behandling samt större antal äldre personer. Det där förhållandet gör vaccinationen synnerligt misstänkt, att den verkar tvärt emot vad de "sakkunniga" påstå.

Man kan också jämföra dödlighetsprocenten i länder med fullständig och mera ofullständig vaccination, och vaccinationen kommer mycket illa ut, såsom t. ex. följande visar: Döda i koppor per million och år 1894—1908:

Med mildare tvång

Belgien	52
Österrike	28
Eng. o. Wales	13
Skotland	12
Irland	4
Norge	0,9

Med tvång även till omvacc.

Preussen	0,8
Italien	53
Japan	36
Ungern	66,5

Varför skyddar vaccinationen så bra i Preussen, men så dåligt i Italien, Japan och Ungern, där de ha alldeles samma lagform? Jo, därför att läran om vaccinationsskyddet är en villfarelse och helt andra faktorer bestämma över koppsjukdomens förekomst. Det kan ju ett folkskolebarn begripa efter de siffror, som vi här se. Men vilka är det, som inte kunna begripa det, därför att de inte vilja det? Man behöver inte mer än dessa siffror för att få alldeles klart att påståenden om det fleråriga vaccinationsskyddet inte kan ha något annat syfte än att hålla folken under medicinsk diktatur. Den som önskar mera bevis kan finna dem i "Vaccinationens värde och vådor", Nordiska Samfundet, 1:50.

V. Vallberg.

Arbeta!

"Vill du naturens väg till verklig
sällhet veta, se här dess första

bud:

Arbeta!"

När det blir väsentlig arbetslöshet i ett land, då har en verklig riksolycka skett. När den som vill arbeta inte kan erhålla arbete, då blir det dystra dagar för hela hemmet. Och när någon inte vill arbeta, då har en människa givit hela sin livsuppgift till spillo.

En mängd ordspråk och visdomsord från många länder prisa arbetet och beklaga dess motsats. Var och en känner till några sådana ord. T. ex. "arbete befördrar hälsa och välbefinnande, var därför arbetsam", och den som sviker sin arbetsplikt får följande dom: "Den som inte vill arbeta, han skall inte heller äta."

Gå vi endast några årtionden tillbaka, så voro arbetsförhållandena helt annorlunda än nu. Hela livet var arbete under sex veckodagar och vila på den sjunde. Arbetsdagen varierade mellan 10 och 12 timmar. I vissa fall var den ändå längre. Men i arbetet var i regel en viss rihet, en jämn och lugn takt. Var och en arbetade så länge han orkade till sin ålderdom och kunde vid slutet av sitt livsverk bekräfta det gamla ordet: "När livet var som bäst, så har det arbete och möda varit."

På några årtionden har samhället industrialiserats. Levnadsförhållandena äro alldeles omgestaltade. Jordbruksbefolkningen har reducerats till en tredjedel under en tid av 50 år, industribefolkningen motsvarande ökat. Även jordbruket har för övrigt alltmer omdanats i likhet med industrien. Arbetstiden har alltmer förkortats. Sjudagarsveckan går allt mer mot en vecka med två arbetslösa dagar, som icke längre äro helgdagar.

Vilken inverkan kan nu dessa omdaningar ha på människorna? Och vilken inverkan på samhällsstrukturen? Den närmaste följden är masskultur. Den enskilda människan, hennes uppgift, hennes arbete, hennes personlighet få allt mindre karaktär och allt mindre värde. Och nu är det inte så att man strävar att upprätthålla den enskildes frihet och människovärde, utan man inte bara följer med masskulturens ström utan man skjuter på, man gör upp planer och teorier för att tillintetgöra den enskilde.

Nya, svåra problem ha stått upp. Man må särskilt nämna ungdomsproblemen. Visst fanns det sådana under alla tider, men nu ha de tornat upp sig till sådana dimensioner, att de styrande i samhället våga inte ens tänka ut dem. De våga tydligen inte ens tänka på orsakerna. Låt oss då tala om varför ungdomsproblemen ej alls hade samma svårighet förr som nu. Jo, en orsak är att förr i tiden så arbetade människorna ända från barndomen på ett sätt, som inte nutidens i vissa fall onaturliga skolväsende kan ersätta och ännu mindre

HUMUS

Forts. från sid. 2

ordade han den s. k. solplöjningen som betydde att plogfårorna alltid lades in i vinkelrät riktning mot solbanan. Han varnade bestämt för att låta jorden ligga obetäckt och framhöll vikten av att omge fälten med häckar eller trädridåer för att bl. a. hindra uttorkning av marken. Han var en svuren motståndare till traktorerna vilka förutom att de blandade in sina giftiga avgaser i jorden, dessutom genom den större hastighet med vilka redskapen drogs fram, skapade en högre friktionsvärme i ytan mellan redskap och jord, en temperaturhöjning som urladdade jorden dess spänning. Han påvisade vidare att avslitningen av järnredskapen kvarlämnade en fin rostslöja i jorden vilken gav en lämplig grogrund för alla sjukliga organismer på samma sätt som man lätt får blodförgiftning då man skadat sig på en rostig spik. Koppar deltog däremot som verksam katalysator i jordens och växternas ämnesomsättning, isynnerhet då det gäller mossjordar, och verkade dessutom tilldragande på vattnet. ö.a.)

Gödslingsteknikens alltmera tilltagande användning av konstgödning är vidare en orsak till humusförfallet. I samma mån som de kreaturslösa jordbruken ökar och allt avfall går ut i kloakerna och tillgången till organisk gödsel sålunda minskar har givorna av kemiska gödselmedel tilltagit över alla gränser. Det alltmera tilltagande oskicket att bränna halmen efter skörden istället för att återge den till åkern, medför också en alltmer tilltagande utarmning på organiskt material i åkerjorden. Bristen på organiskt material betyder svält för mikroorganismerna och stora givor konstgödning är för dem ett dödande gift. Ju humusfattigare en jord är ju mindre mängder konstgödning förmår den upptaga utan allvarliga skador på både mikroflora och växter. Ty märk väl, växten kan aldrig utan skada upptaga oorganisk gödning — en sådan måste alltid först bearbetas av jordorganismerna. De är den nödvändiga länken mellan växten och oorganisk materia. (Men den moderne jordbrukaren lyssnar hellre till konstgödningsfabrikernas, av fala "jordbruksexperter" understödda reklam än till sin våldtagna och misshandlade jords

de liggplatser, som fortfarande kallas hem. Hemmet eller hemmets närhet var arbetsplatsen i gamla tider. Familjen var oftast en sluten arbetsenhet.

Det övriga kan var och en själv fullborda i den bild, som här skisserats. Men en fråga träder fram inför vår tid: Kan människosläktet fortleva under de nya förhållandena? Eller vi kunna framställa samma fråga på ett riktigare sätt: Vad måste göras för att släktet skall kunna fortleva?

(Dessa frågor äro i vissa avseenden närmare behandlade i min skrift: "Kan människosläktet fortleva? — Diskussionsproblem.").

V. V.

nöd. Den moderne bonden har tappat en bondes viktigaste egenkap — den att vara lyhörd för sin jords tysta språk och har blivit besatt av en överindustrialiserad och mekaniserad världs plånboksmantalitet. Detta till sitt eget fördärv och sin egen och sin jords undergång. ö.a.)

C. Monokulturen

Om en skogsägare endast planterar tallskog och utrotar varje annat träslag i skogen bedriver han monokultur. Om en bonde år efter år sår vete eller sockerbetor bedriver han också monokultur. Men monokultur är en anomali, en ensidighet som alltid för med sig vissa konsekvenser. Varje tvångsmässigt genomförd odling av endast en växtsort betingar tvångsmässigt utnyttjandet av endast en "våning" i jorden. Varje art har i jorden sin artegna livshorisont. Nu vet man dessutom bestämt att de kulturväxter som företrädesvis användes i monokultur, från sina rötter avskiljer vissa avfallsprodukter som skapar liksom "fermentzoner" i jorden, vilka småningom verkar som en ren förgiftning. Det uppstår en disharmoni i huumsutnyttjandet, en jordtrötthet, som till sist visar sig i helt felslagna skördar. Nu är det givetvis nödvändigt att för vårt bröds skull t. ex. endast odla vete på ett fält, men då skall denna veteskörd sedan följas av en annan lämplig växtart påföljande år som komplettering. Varje skötsam bonde är stolt över att se ett vetefält absolut rent från s.k. "ogräs", men ett sådant är i och för sig biologiskt sett inget ideal. Närmare ett sådant kommer ett vetefält som i sig har blåklint, vallmo, kamomill och smörblomma, med all deras färgprakt. Ty dessa hör till vetets naturliga syskonflora och det trivs bättre i dennas sällskap, med vilket det sedan urminnes tider slutit en symbios, en arbetsgemenskap. Genom denna blandning sker ej en så ensidig utnyttjning av jorden, och urartningen hos humusen går ej så fort. Men människans snusfornuft tror sig veta bättre och med hjälp av de moderna hjälpmedel som den kemiska vetenskapen "i människans tjänst" beredvilligt ställer till förfogande, t. ex. i form av "hormonmedel för bekämpning av ogräs", skapas allt fullkomligare monokulturer och allt större förtusningar för den kommande världshungernöden. (Walter Schaunberger har påpekat att vi måste, enligt de forskningsresultat som den berömda spårämnesforskaren prof. Scharrar i Giessen kommit till, betrakta en växt som en legering av hela det periodiska systemet. Men varje växt är också en "resonansbotten" för vissa frekvenser i det mot jorden infallande ljuset. Där ljuset mötes av alla naturgivna möjligheter för skapandet av hela raden av "resonansbottnar", där växer allt i prakt och glädje. Men möter ljuset en monokultur, så betyder detta att endast några få frekvenser i ljuset blir utnyttjade, de övriga blir s.a.s. arbetslösa — och därmed destruktiva,

DE MÄNSKLIGA

Forts. från sid. 4

bara att marschera utan att resonera, utan att ens tänka på att man steg för steg förlorar de mänskliga rättigheterna.

Det är märkligt att man under en tid, då slaveriet var allmänt, då den enskilde genom något yttrande eller genom sin religionsutövning kunde mista livet, att man under en sådan tid kunde profetera om en tid, som i jämförelse med denna tid kunde kallas "Vilddjurets tid". Uppb. 13. I dessa profetior får man veta vad som kommer att utmärka detta vilddjur och dess tid. Det skall vara en gudsförnekande makt. Det skall t. o. m. häda Gud. Det skall förfölja de kristna beännarna. Det skall självt sätta sig i Guds ställe och fordra tillbedjan. Detta vilddjur kommer att få makt över "alla stammar och folk och tungomål och

Forts. å sid. 6

KONSTEN ATT SPA

Forts. från sid. 3

intressanta kompletterande upplysningar. För en nybörjare som verkligen på allvar vill börja studera handtolkning kan den ej rekommenderas p.g.a. sin brist på klara riktlinjer och bristande helhetssyn. Det vilar alltför mycket av veckotidningspopulärvetenskap över boken.

OA.

DE STORA

Forts. från sid. 1

att missbruka, så inte har mänskligheten frångått sin regel att använda dem i främsta rummet på den vägen.

Vad blir nu slutsatsen av vad som sagts ovan? Att varje ny upptäckt och uppfinning kommer att lända människan till skada, om hon inte kan bemästra den och redan från början så långt möjligt förebygga möjligheten av missbruk. De sista möjligheterna som mänskligheten nu har fått till sitt eget fördärv är atomsprängningen och TV, den förra till lekamlighetens, den senare till själens urartning och upplösning. Ty så kommer människorna att använda dem. Redan för sextio år sedan uttalade en person att genom att giva människorna åskådning ända från barndomen skulle de berövas självständigt tänkande.

förstörande. Detta visar sig bl. a. i en tilltagande verksamhet hos alla s.k. skadedjur vilka på detta sätt plötsligt finner sina bästa arbetsförhållanden uppträda och genast svarar på impulsen. ö.a.) Typiskt för monokulturen är en tilltagande verksamhet hos alla s. k. skadedjur. Att bekämpa dessa med giftiga besprutningsmedel, under det att man låter den egentliga orsaken — det obio-logiska jordbruket — oförtövat fortsätta är ett ytterst exempel på människans tilltagande oförmåga att förstå de enklaste naturliga sammanhang.

I nästa avsnitt skall vi närmare se på sambandet humusförstöring—kulturundergång.

OA.

TRON PÅ

Forts. från sid. 1

i förbindelse med något medium. Hans tjänare gävo honom anvisning på en sådan kvinna i En-Dor. Utklädd infinner han sig där med två tjänare. Men kvinnan hänvisar till att Saul givit förbud för dylika handlingar, och förmodligen var det bara en snara för att döda henne. Men Saul avgav en helig ed att intet ont skulle vederfaras henne. "Kvinnan frågade: 'Vem skall jag då mana upp åt dig?' Han svarade: 'Mana upp Samuel åt mig.' — Men när kvinnan fick se Samuel, gav hon till ett högt rop. Och kvinnan sade till Saul: 'Varför har du bedragit mig? Du är ju Saul!' — Konungen sade till henne: 'Frukta icke. Vad är det då du ser?' — Kvinnan svarade Saul: 'Jag ser ett gudaväsen komma upp ur jorden.' — Han frågade henne: 'Huru ser han ut?' — Hon svarade, 'Det är en gammal man, som kommer upp, höljd i en kåpa.' Då förstod Saul att det var Samuel och höjde sig ned med ansiktet mot jorden och bugade sig." Därefter följde ett samtal mellan Saul och Samuel.

Berättelsen visar att tron på andar och även iakttagelsen av andar

DE MÄNSKLIGA

Forts. från sid. 5

folkslag". Och jämte detta mera världsliga vilddjur skall följa ett annat eller snarare medverka med detta, ett vilddjur, som har någon slags andlig makt över människorna, d. v. s. det har någon lära, teorier, filosofier, för vilka det fordrar obetingad lydnad. Här fordras "solidaritet". Ingen får ens tänka fritt och självständigt. Alla måste tillbedja vildddjuret. De två vildddjuren äro nämligen ett. Här inträder en diktatur, så att "ingen kan köpa eller sälja utom den som är märkt med vildddjurets namn eller dess namns tal".

Har någonsin den tiden varit inne eller kan en motsvarighet till profetian någonsin framkomma, så är det i vår tid. Tyranni, mordande, förföljelser ha förekommit under gångna tider, men de äro endast lokala företeelser, tillfälliga, beröra några tusen, någon gång något eller några tiotusental. I vår tid rör det sig om millioner, ja, t. o. m. halva jordens befolkning. Och inom den andra hälften går utvecklingen långsamt åt samma håll, eftersom man inte i tid reagerade nog kraftigt mot den allmänna faran. Nej, men gick hand i hand med densamma, slöt t. o. m. krigsförbund med "vildddjuret". Och historien är i det långa loppet konsekvent.

Det ena vildddjuret röred sig med denna världens praktiska ting, det andra med teorier för själisk påverkan. Vad ha de som icke erkänna vildddjuret att sätta däremot? Vi ha hört F. N. sätta fram "de mänskliga rättigheterna". Och en världsreligionsfordrar "moralisk upprustning". Men kristendomen sätter upp ansvar inför en personlig Gud och domare.

går långt tillbaka även i den hebreiska forntiden.

Gå vi emellertid till lågt stående naturfolk, där man inte alls kan tala om någon "historisk utgestaltning" av deras religioner, så finna vi "tron på avlidnas andar" även där. Således inte bara "animismen" i den betydelsen att allt är besjäladt (vi möta där den eteriska strålningen), utan även i den betydelsen att människoanden fortlever efter kroppens död. Därför skola vi lämna belägg i det följande.

Vi anförde i föregående uppsats ett ord från religionshistoriskt håll: "Tron på avlidnas andar har anmält sig först i deras historiska utgestaltning." Detta stämmer icke alls med våra äldsta historiska vittnesbörd, ej heller med förhållandet hos de lägst stående folk, som inte alls ha någon "historisk utgestaltning" av sin religion. Vi skola här återgiva några exempel efter James G. Frazers "Den gyllene grenen" (Natur och Kultur).

"Yabimfolket på Nya Guinea tror, att en mördad människas ande förföljer mördaren och söker göra honom skada. Därför jaga de bort anden med rop och trummande. — När infödingarna på Fidjiöarna, så som de ofta gjorde, hade begravt en man levande, brukade de i skymningen ställa till med ett fruktansvärt oväsen med hjälp av bamburör, trumpetsnäckor etc., för att skrämja bort hans ande, om den möjligen vore på väg till sitt gamla hem. För att hans hus icke skulle verka tilldragande på honom, revo de av dess väggbeklädnad och klädde det med allt, som enligt deras föreställning verkade mest avskräckande. — På kvällen samma dag, då de hade dödat en fånge genom tortyr, plögade nordamerikanska indianer springa genom byn med hemska tjut och slå med käppar på husgeråd, väggar och tak för att hindra offrets vredgade ande att slå sig ned där och taga hämnd för de plågor, som de åsamkat dess kropp. En resande berättar: 'En gång då jag nattetid nalkades en Ottawaby, fann jag alla infödingarna i stor förvirring; de voro alla upptagna att ställa till det värsta och mest disharmoniska oljud, som de kunde åstadkomma. Genom förfrågningar fick jag veta, att ottawaerna hade nyss utkämpat en strid med kikapoo-stammen och att syftet med allt detta buller var att hindra de fallna krigarnas andar att komma in i byn.'

På liknande sätt tycks det vara allestädes hos de folk, som leva på det primitivaste stadiet, att de tro på de avlidnas andar, att dessa fortleva. Det är således inte någon tro, som kommit fram i och med den historiska utgestaltningen. Tvärtom så försvagas denna tro ofta i och med en mer preciserad utveckling, t. ex. i den hebreiska religionen. Men tron på människans fortlevande ingår dock i alla religioner. — Vi må anförä ännu ett fall för att bekräfta tron på de dödas andar såsom allmän även på lågstadiet. "Hos angoni, norr om

Viktiga kunskaper om skogen

I våra skogar växa i allmänhet flera slags träd om varandra, isynnerhet gran och björk. Nu vill "rationaliseringen" ha endast ett slags skog, vanligen gran. Därför vill man utdöda björken. Ibland skövlar man björkskogen genom att hugga ner den, men på sistone har man funnit på att giftbespruta skogen med sådana ämnen, som döda björken, men låta granen förbli vid liv. All naturen måste ju förgiftas av den nutida vetenskapliga människan. Genom dessa besprutningar dö inte bara björkarna utan även insekterna. Och då det inte finns insekter dö även fåglarna. Men allt liv, som skall levas enligt naturens ordning, behöver även bakterier. Dessa uppehålla balansen i naturen. Giftbesprutningar döda även bakterierna, i främsta rummet de nyttigaste. Vidare förhåller det sig så, att vissa växtarter trivas i varandras närhet, understödja varandra. Så är det i både stort och smått. — Men det här tillhör inte dem att förstå, som inte ha andra begrepp än att för en generation få fram pengar, som till stor del understödja släktets fördärv.

De vise ha kommit att tänka på, att även skogen skulle kunna behöva näring för sin tillväxt och därför har man funderat på, om man inte skulle kunna tillföra även denna kali, fosforsyra och kväve, men det är litet svårt i utförandet. — Men på samma gång bränner man upp avfallet i skogen, d. v. s. det som skulle med tiden förvandlas i naturlig näring. I skogen arbeta myriaders myriader av små varelser, somliga synliga, andra osynliga i sin litenhet, somliga ovan jord, andra under jord. Eld och konstgödning äro deras fiender, likaså giftbesprutningar. Är det människans slutmål att förgöra sig själv och hela naturen? Samt till slut hela hennes jordiska boning?

Skogen bevarar grundvattnet. Tar man bort skogen sjunker grundvattnet, marken förtorkar, i nordliga trakter utbildas tundror, i sydliga öknar. Kalkkällor springa fram i skogarna, inte på slätterna. Man

Sambesifloden, skola krigare, som under ett krigståg dödat några fiender, bestryka sina kroppar och ansikten med aska, hänga på sig plagg, som tillhört de dödade och binda bastrep om halsen, så att sladden hänger ned över axlar och bröst. Denna dräkt bära de tre dagar efter sin återkomst och i första gryningen rusa de ut med fruktansvärda tjut för att förjaga de dödas andar, vilka, om de icke på detta sätt utdrevos från hyddorna, skulle bringa sjukdom och olycka över invånarna. — Även de forntida grekerna trodde på hämnd från mördades andar.

Tron på de avlidnes överlevande var icke endast en "tro" utan även en erfarenhet.

Ur Tideboken

Att "sälja huden förrän björnen är skjuten" har inte ansetts fullt hederlig affär, förrän frågan om en hög framtida folkpension, som nutiden skall betala, blivit alltmänt utbud.

När taxar beto ihjäl några kattungar i ett gryt, då steg det svennda upp mot kokpunkten; men — de tusentals katter, som kväljas i viska folkets djurvänlighet hastigt anvisektionsgrytan, dem bekymrar sig detta djurvänliga folk föga om.

skall ej hugga bort träden kring kalkkällan, ej heller ovanför densamma. Källor ligga ej blott i dalarna vid utkanten av skogarna, de ligga även på bergshöjderna. Detta strider mot materialisternas uppfattning av naturens ordning. Det strider mot tyngdlagen. Det är en annan lag, som där gör sig gällande, en eterisk lag.

Enligt prof. Hedenius kan ingenting finnas, som "strider mot den nuvarande fysikens välgrundade lagar". Är det en gammal man med förkrumpt tänkande, som kan påstå något sådant, eller är det ett okunnigt barn? Det finns många företeelser, som strida mot vad vi i allmänhet känna till såsom naturlagar. En naturlag, som allt anses underkastet utan undantag är **tyngdlagen**. Kan någonting ske gent emot tyngdlagen, så är det ett "underverk". Men dylika underverk äro ej okända, tvärtom med säkerhet bekräftade. Så t. ex. är det med säkerhet bevitnat av flera personer att Franciscus av Assisi vid flera tillfällen svävat i luften utan tillhjälp av vanliga krafter som lyfta föremål. Hans sekreterare intygar att han vid sådana tillfällen endast kunde nå hans fötter. Den heliga **Theresia** blev ofta inför de övriga klostersysstrarnas ögon upplyftad i luften. **Savonarola** blev också inför andra människors ögon upplyftad gent emot tyngdlagen. Bland den katolska kyrkans helgon ha många fått erfara denna kraft och delvis just på grund därav blivit inskrivna i helgonboken. I alla sådana fall har kyrkan varit mycket noga med fullständig bevisföring. — Dylika företeelser ha för övrigt upprepade gånger förekommit vid spiritistiska seanser och t. o. m. fotograferats. — Att föremål förflyttats utan någon yttre kraft är så väl betygat, att man behöver blott omnämna att så skett eller hänvisa till litteratur (t. ex. "Den eteriska Strålningen", Litteraturförlaget). Föremål ha t. o. m. förflyttats genom väggarna till stängda rum, en företeelse som även kontrollerats och konstaterats av vetenskapsmän.

Det finns alltså företeelser, som inte kunna inordnas inom fysikens allmänt erkända lagar och som hänvisa till ett annat tillvarelsesätt än vårt materiella.

Reformboden kommer till Er!

Naturens egna hälsomedel

Blombergs ANGSTHÉ

Mineralrikt, starkt uppbyggande och neutraliserande. Härigenom höjs allmäntillståndet och främjas välbefinnandet.

Pr påse 2: 95

YERBA-TE MATE

Ett utmärkt hälsote, som svenskarna lärt sig uppskatta mer och mer. Det har gjort sig känt och omtyckt i många länder framför drycker av många andra växter för sina hälsobringande och underbara egenskaper och sin förmåga att tillföra organismen kraft och energi, befördra matsmältningen, stilla hunger och törstkänsla och som intet annat medel driva ut urinsyra ur kroppen och rena blodet.

Pr pkt. 3: 35

VITAMIN A-kapslar "Extracta"

Ofta betecknas detta vitamin som "skönhetsvitamin", då det ger en frisk och vacker hy. Lämpligt i förbindelse med vitamin F. Vitamin A är nödvändigt för cellbildningen, slemhinnornas underhåll och upprätthållandet av motståndskraften mot infektioner.

Pr ask 50 st. 6: 25

Vegetabiliska PRO-VITAMIN A + D-kapslar "Extracta"

Vi erbjuder Eder ett vitaminpreparat, som innehåller vitamin A + D på vegetabilisk basis. Nu kan även vegetarianer berika sin normala kost med dessa nödvändiga biologisk-naturliga ämnen.

Pr ask 50 st. 6: 25

VITAMIN F-kapslar "Extracta"

Som följd av en otillräcklig vitamin F-tillförsel observeras håravfall, hudförändringar och uttorkning, exem, mjällbildning, lever- och gallsjukdomar etc.

Pr ask 50 st. 6: 25

CEFORTE (Vitamin C tabletter) Stegrar kroppens motståndskraft mot infektioner. Rekommenderas vid C-vitaminbrist under den mörka årstiden, vårtrötthet, tandköttblödningar och vid mottaglighet för förkylningar och influensa.

Pr fl. 40 st. 3: 65

Pr fl. 100 st. 7: 80

VITAMIN E-kapslar "Extracta"

Bevisen för att vår föda är för fattig på vitamin E hopar sig. En del störningar i hjärtat och blodomlopp förorsakas av brist på vitamin E. Vår bästa naturliga källa för vitamin E är vetegroddolja.

Pr ask 50 st. 4: 95

Pr ask 100 st. 9: 35

VAPOFLOR GELEE-ROYALE-kapslar.

En toppprodukt på detta område. Varje kapsel innehåller 5.000 gamma 2 dagar gammalt gelé-royale och 5.000 gamma vitamin E (10 ggr koncentrerad vetegroddolja). Om ej annat ordinerats, rekommenderas 2 kapslar

dagligen, en på morgonen och en på kvällen. Just kombinationen helé-royale med vetegroddolja (vitamin E) har enligt gjorda observationer visat sig synnerligen lämplig. Lätt att ta med sig — lätt att ta!

Pr ask 20 st. 13: —

ÖRTAGUBBENS LINEMENT

När Ni provat alla andra utvägar och inte fått hjälp, försök då Örtagubbens linement. Har många gånger givit gott resultat vid reumatism, ischias, nervvärk, ryggont, exem, skrivkramp etc. En del använder det i badvattnet — tallbarrsbad.

Pr fl. 200 gr. 6: 50

Pr fl. 500 gr. 12: 50

BIOLOGISKA MEDEL

Pommlers tillverkning sker av friska örter, torkade utan upphettning. Firman är ensam om sin tillverkningsmetod varigenom samtliga värdefulla ämnen ingår i dragéerna och även bevaras. Samtliga verksamma ämnen i örten utnyttjas, inte bara de vattenlösliga. Även beska örter bli angenäma att ta in och örtens värdefulla beståndsdelar bevaras.

Rättikdragéer

Framställes av svarträttikan. 4: 75

Bönskaldragéer

Framställda av bönskal. Ingen sockerdragning förekommer. Bönskal innehåller phasol, phascolin, arginin m. fl. 4: 75

Brännässeldragéer

4: 75

Björkbladsdragéer

Tillverkas av färska, vårgro-na björkblad. 4: 75

Hagtornsdragéer

4: 75

Akerfräkendragéer

4: 75

Jästdragéer med lecithin.

4: 75

Linella:

Sköter magen på ett behagligt sätt, men är ej vanebildande. Linella är resultatet av årlånga forskningar och är ett naturmedel 3: 65

VETEGRODDOLJA

Vetegroddoljan har på få år blivit välkänd, huvudsakligen på grund av dess rikedom på E-vitamin. Vi känner inte till något naturligt näringsmedel som i E-vitaminhalt ens kommer i närheten av denna olja.

Det lär behövas mängder vete för att få blott en enda liter av denna dyrbara olja. Därav kan man förstå vilken koncentration av verksamma beståndsdelar som finns i vetegroddoljan.

En matsked vetegroddolja dagligen är i regel den lämpligaste mängden att ta in. Man bör intaga oljan som den är eller också som salladsås eller blandad med grönsaker.

Dr Ritter's Vetegroddolja

Flaska om 100 ccm 11: 45
Flaska om 250 ccm 24: 50

(vetegrodd-oljekapslar) av ren naturbevarad, från kärnfärskt vete kallpressad vetegroddolja.

Ask om 100 st. 9: 90

VITLÖKSKAPSLAR

25 stycken 1: 85
50 " 3: 40
100 " 6: 25
200 " 11: 45

Naturens eget livselexir FO-TI-TIENG

1 pkt (2 päs.) ca 110 gr räcker ca 1 månad 5: 25

Priser & hälsolera.

LUVOS HALSOLERA är ett enkelt, naturligt och värdefullt hjälpmedel från folkmedicinen.

Luvos Heilerde 2 för yttre bruk. Originalpkt. om 1000 gr. 5: 75

Luvos Heilerde 1 för inre bruk.

Litet paket 220 gr 3: 40
Originalpaket 500 gr. 4: 75
" 1000 gr. 7: 30

Luvos Heilerde Ultra för inre bruk, speciellt finfördelat. Särskilt lämplig för dem som ha känslig mage och tarm.

Litet paket 160 gr. 4: 75
Originalpaket 400 gr. 7: 30

PRISER A POLLEN

Pollentabletter

Burk om 100 st. 9: 10

" " 250 st. 19: 80

" " 500 st. 38: 55

" " 1000 st. 72: 95

Pollentabletter

rör om 30 st. 3: 10

Pollisan med geléer royale

Burk & 8: 35

Barnpollisantabletter

40 st. 2: 35

Cernident benmjölstablett med pollen och ad-vitamin

75 st. 5: 45

Pollen särsalva 3: 05

GINSENG ASIAT

Ginseng asiat är 100 % ren malen asiatisk ginsengrot utan blandningar. 13: —

ÖRTAGUBBEN

har avlockat läkeörter deras hemliga krafter. Han vill lära oss använda dem för vår hälsas bästa. Kr. 4: 50

YOGHURT

Yoghurten har sedan länge betraktats som ett första klassens hälsolivsmedel. I Bulgarien och Turkiet, där yoghurt ofta är daglig kost finns fler människor än i andra länder som blir riktigt gamla och ändå är ovanligt friska. I sina undersökningar har den svenske forskaren Ake Grönvall kommit till det resultatet: Yoghurtbakterierna förstör sjukdomsalstrande virus och bakterier i blodet och återställer sjukt blod i full vigör. Laborator Grönvall har framställt yoghurt i tablettform vilken nu kommit i handeln under benämningen Bulgurt.

Vi saluföra:

Bulgurt (50 tabl. pr förp) 5: 90
" (200 tabl. pr förp) 19: 55

Jo-Ko yoghurt 20 gr fl 4: 15
" " 50 " " 7: 85
" " 100 " " 12: 50

Yoghurt Express 200 gr. pkt 4: 95
" " 350 " " 8: 15

Bulgaran — Yoghurtferment

Påse om 100 gr. 5: 20

Skriv till

ÖRTAGUBBEN

Box 634

STOCKHOLM 1

Postgiro 5 83 44

Varor som ej upptagits här anskaffa vi gärna i den mån det går. Order å 25 kronor sändes fraktfritt i en del fall. Glöm inte att frakten vid små best. kan bli förhållandevis dyr; vid sändning av varor i glas måste vi skicka som "bräckligt" varvid portot blir 50 % högre. Denna skillnad uttages av kunden.

Genom att gynna oss har Ni hälsokostaffären & närmaste postanstalt.

Från ÖRTAGUBBEN

Box 634, Stockholm 1

rekvireras här förprickade artiklar att sändas mot postförskott.

Namn

Adress

Postadress

Författaren

Viktor Vallberg

har en betydande produktion bakom sig. Över 50-talet böcker har utkommit varav de flesta numera äro oåtkomliga och många i det närmaste slut. En stor del har utgivits å vårt förlag. Bland dem som finns kvar nämna vi här några. Urvalet visar hans mångsidiga begåvning.

Gamla och nya vägar till

MÄNNISKOKUNSKAP

Del 1 hft. 8: 50, inb. 11: 50

Del 2 hft. 8: 50, inb. 11: 50

I detta stora verk om människan som omfattar över 800 sid. ger förf. "ett helt universitet av vetande" skrev kyrkoh. Granberg. En annan skribent: "Vad som gör denna bok så rik är, att en livets lärjunges talar däri." — "Som den sanna forskare förf. är aktar han sig för vittgående slutstaser och ställer en sund gräns mot vidskepligheten, fantastiet, kvacksalveriet och den sensationella dumma nyfikenheten..."

KRISTENDOMENS FORNTID — NUTID — FRAMTID. Hft. 7: 50
"Vallbergs säregna författarskap är värt att bli känt"

Biskop Torsten Bohlin

KAN MÄNNISKOSLÄKTET FORTLEVA? Hft. 2: 50
KAN MÄNNISKAN AGA FÖRUTTILLVARO? Hft. 3: —
FRENOLOGIS KPSYKOLOGI Hft. 3: —
MATERIALISMENS ÖVERVINNANDE Hft. 1: 50
DEN ETERISKA STRÄLNINGEN Hft. 3: —
MYSTIK OCH REALISM Hft. 2: —
INTELLIGENS MATNINGAR OCH TIDSPEJLINGAR Hft. 4: 50

Dessa tre sist nämnda utgör tillsammans med några kapitel i Människokunskap en en ganska god orientering i mysteriet pendel och slagruta.

Tandrötan Hft. 1: —

En redogörelse för V:s uppfattning om dess uppkomst och utbredning.

Lappmarkens själ Inb. 12: 50

Här möter oss vandrarpästens upplevelser, minnen och stämningar, i helg och söcken bland folket "vid vägarnas slut i vardandets land" under sekelskiftets första år. Rikt bildmaterial. Snart slut.

V. har medverkat i SEKLET sedan dess början, alltid några artiklar finns i varje nr. Alla nr finns ännu kvar. Kr. 10: 50 är priset för samtliga årg. 1954—1960.

På sin 88-årsdag kunde han överlämna den färdiga översättningen å Günther Schwabs "Djävulsdansen". Ett jättearbete var utfört av en man i den åldern. Arbetet låg honom varmt om hjärtat och var angeläget vid gränsen till människosläktets ödestimma.

Sista tillfället

Vi ha endast ett fåtal ex. kvar av följande böcker. Den som vill ha ett ex. innan det är försent må rekvirera i dag.

Poul Thorsen:

HYPNOSEN I MÄNSKLIGHETENS TJÄNST. En allsidig framställning om hypnosens användbarhet och möjligheter. Ett stort bildmaterial. 10: 50.

G. Gustafsson:

EUROPAS FRAMTID ENLIGT NOSTRADAMUS. 15: 75.

Lindgren: GRÖNA KOKBOKEN. 4: —.

George Lindsay Johnson

DET STORA PROBLEMET.

Bevismaterial kring ett liv efter detta i kritisk belysning.

Genom en vetenskaplig, skarp-sinnig och kritisk granskning av ett överväldigande parapsykiskt material lämnar förf. starka bevis för livets kontinuitet.

12: 50, inb. 16: —

Haraldur Nielsson

f. professor i teologi vid Islands universitet,

KYRKAN OCH DEN PSYKISKA FORSKNINGEN.

Förf. ger en intressant framställning om hur det berömda mediet Indridi Indridasson utvecklades från "bordet" till de högsta former av fenomen.

4: 50, inb. 8: 50

NYA BÖCKER

LIVET OCH MÄNNISKAN

av dr John Björkhem

Utgående från det stora behov av själavård och personlig hjälp, som finns i vår tid, behandlar han en lång rad konkreta problem och livsfrågor, som få människor undgår att möta själva eller i sin omgivning.

Boken, som här föreligger i sin 7:de omarbetade upplaga, hör absolut till det nödvändiga "husapoteket", för själens hälsa. Den är lika angelägen för själsläkaren som för patienten. Det är inte en bok som man släpper om man "sträckläser" den, utan man går tillbaka till den för att läsa kapitel för kapitel, för att begrunda de aspekter som ges på livets olika förhållanden.

En bok om själavård. —

En bok för alla. 12: 50

DET EVIGA NUET

av fil. lic. Alfred Svanqvist.

"Ett parapsykologiskt drama av väldig kraft".

SALLSAMMA PSYKISKA FENOMEN, väl bestyrkta av omdömesgilla observatörer och forskare, bekräftar tillvaron av ett existensplan bortom våra invanda föreställningar om tid och rum. Man får en vidgad syn på den andliga verkligheten och ett värdefullt bidrag till vår kunskap om livet efter detta. Människans förmåga att under vissa betingelser skåda framåt och bakåt i tiden — "prekognition" och "rekognition" — samt att tillfälligt lämna kroppen vid "exkursioner" och "transportation" framlägges bl. a. som bevismaterial för existensen av en övernärld och de krafter som verkar i den, vilka stundom slår över till oss.

8: 75.

"SKILSMÄSSOPROBLEMET"

Vad denna bok behandlar angår var och en. Det är inget mindre än familjelivets vara eller icke vara det gäller. Ty alla äktenskap berörs av de nya lagstiftningarna i en omfattning man knappast drömt om. Boken är icke bara ett typiskt debattinlägg utan en brandfackla, som kommer att få läsaren att vakna och gnugga sig i ögonen. Vill Ni ha ett exemplar av första upplagan — skicka då in Er beställning omedelbart.

9: 50.

DJÄVULSDANSEN

en stark nutidsroman

Aldrig förr har mänskligheten varit så hårt pressad av en mängd livsviktiga frågor som i vår tid.

I Günther Schwabs roman "Djävulsdansen" diskuteras dessa frågor av fyra moderna unga människor: den amerikanske journalisten Bob Harding, den tyske teknikern Alfred Groot, den svenske författaren Sten Stolpe och den unga franska läkaren Rolanda. Då de ej kan enas om svaret och då de ej heller kan finna vägen till Gud beslutar de att intervjua djävulen. De finner honom i 82:a våningen i en skyskrapa som en modern direktör — världens herre. Fullt medveten om sin oangripbara makt låter djävulen avdelningscheferna i sitt förintelseministerium marschera fram och i ord, bild och ton berätta vad de utrettat under de senaste 5, 100 eller 1000 åren för att förintam mänskligheten. För den sökande och för den som ännu kan tro, kommer denna Günther Schwabs' roman att betyda en glimt av ljus i vår tids andliga dimbildning — en klar vägvisare i den hektiska förvirring och den krampartade självhärsligheten — den är på samma gång en stoppsignal och ett löfte.

Boken är nu utgiven även i Polen. Förut fanns den på tyska och holländska. Även i Finland överväger man en utgåva.

Hft. 26: 50. Inb. 31: 50.

LITTERATURFÖRLAGET

Box 634 - STOCKHOLM